

La “llei Aragonès” és un nou entrebanc per al Govern.

written by Llorenç Prats | 18 de novembre de 2019

El projecte de llei de contractes de serveis a les persones o “llei Aragonès” mobilitza una creixent preocupació social. El que havia de ser una correcció tècnicament discutible s’ha convertit en un maldecap afegit del govern de la Generalitat de Catalunya.

L’influent sindicat Intersindical-CSC no valora positivament aquesta proposta de llei perquè no significa, en cap cas, revertir les privatitzacions de serveis que s’han fet al nostre país durant molts anys. Tampoc entén, per altra banda, que empitjori la situació, tal com s’afirma des d’alguns àmbits, sinó que intenta «gestionar i endreçar» l’actual situació.

Un esforç certament discutible tenint en compte que la transposició de directives europees als tribunals espanyols normalment la reserven per als àmbits estatals i no per als autonòmics. Només l’existència d’aquest dubte ja fa possible considerar que aquesta llei mai arribi a guanyar efectivitat, han manifestat diferents fonts jurídiques.

Aquesta llei no proposa noves externalitzacions, sinó que regula les que ja existeixen. Per tant, la proposta de llei no serveix per recuperar els serveis externalitzats fins ara i sí que serveix per normalitzar l’actual situació a fi de donar

seguretat jurídica a les parts contractants i també complir amb els requisits europeus.

Els darrers anys s'han externalitzat i privatitzat molts serveis públics, tant per part de la Generalitat de Catalunya com de les administracions locals catalanes, atesa la crisi econòmica, una agudització d'una tendència prèvia i que situa a Catalunya com un dels països de l'entorn amb més serveis públics gestionats per ens privats. Aquesta aposta de moltes administracions públiques catalanes fomenta una precarització molt gran de les condicions laborals en les empreses contractades de serveis, fins al punt que el salari mitjà entre el sector públic i el sector privat ja experimenta una bretxa de més del 35%.

Per això, segons la I-CSC, la Generalitat ha desaprofitat una molt bona oportunitat per obligar a aquestes empreses proveïdores de serveis a remunerar els seus treballadors d'acord amb l'SMI de referència català, de manera que s'està perpetuant un model laboral amb una precarietat elevadíssima que deixa moltes persones i famílies en una situació certament difícil.

Des de molts sindicats i moviments socials diuen que "no podem donar suport a una proposta de llei que regula la contractació de serveis a les persones, si aquesta no va acompanyada d'un pla integral de mesures que garanteixi i blindi el sector públic, i també reverteixi les privatitzacions patides les darreres dècades". Aquesta proposta de llei es tramita sense un pla de retorn al sector públic de la gestió directa dels serveis públics que ara romanen en mans d'empreses o entitats contractades.

Els contractes de serveis a les persones en qüestió són: els serveis sanitaris (urgències, hospitals de dia, atenció comunitària, ...), serveis socials, d'ocupació o comunitaris (reinserció, gent gran, ajuda domiciliària, llars d'infants, ...) i, finalment, tot un bloc, com calaix de sastre, de

prestacions accessòries (menjadors, cafeteria, transport escolar, monitors esportius, ...).